

и прибръзахъ съ помощь на Славене-ты и испадихъ Франкы-ты изъ Штирија за нѣколко врѣмѧ (736); иль да ѿсвободятъ не можаха, зачто-то сами не бяхъ възможни да дръжатъ дълговрѣменикъ борбѫ съ народъ, отъ когото останахъ назадъ въ народнѣ-тѣ силѣ, и у когото слѣдъ двамина го-сподаре-юнаци, Карла Мартелла и Пипина послѣдова Монархъ и пътководецъ великъ (Карлъ Великий).

Сѫдба-та на заробваніе-то най напрѣдъ пристигна Нѣмски-ты племена, които ся заключаватъ въ двѣ главни вѣтви: Бой (Баварци) и Саксы (Саксонци); тѣхни-ти повелители: Тас-сило и Витекиндъ ся свалихъ отъ престолы-ты, а управлението на земи-ты имъ ся прѣдаде на намѣстници-ты Карловы.

Тассило обаче възстана, прати въ Унгаріј да иска помошь отъ Господаря Българскаго. Двѣ армии, които пратихъ Българе-ти, единѣ-тѣ на помощь на Баварци-ты, а други-тѣ въ Крайна на помощь на Словене-ты, никакъ не могохѫ да поулесянятъ състояніе-то имъ, иль побудихъ Карла Великий на тяжка война съ Българе-ты, (791 — 797), въ които послѣдни-ти изгубихъ Виденско то Словенско княжество и области-ты между Сава и Драва.

При по' голѣмо-то това надтяганье на могущество-то Франкско, Българе-ти, ако и да не могохѫ да избавятъ Словянскѣ-тѣ земи, иль защитихъ поне както свої-тѣ независимостъ, така и независимостъ-ти на свои-ты вассалы, Блатенски князове. Той успѣхъ на Франкско то оржжие не можаше го въспре само Българско-то господарство, ако да не бы му ся силно опрѣла и съсѣдница-та му Велика Моравія, която тогава ся простираше въ съверија Унгаріј до истый Дунавъ.

Скоро, за щастие-то и на двѣ-ты тиа господарства, Франкска-та дръжва, като достигна най високъ стжпъ на своето могущество, падна пакъ въ стары-ты си прѣдѣли. Карлъ Великий раздѣли голѣмѣ-тѣ монархија Франкскѣ на трима-та си сынове. Франція ся падна дяль на единого отъ тѣхъ; а завладѣни ты Нѣмски и Словенски области ся раздѣлихъ между двама-та послѣдни, и за тва станахъ независими отъ Франціја. Угасиѣ военниятъ духъ на Карла Великий въ неговы-ты потомци, и ся вдигна опасность-та, която бяше